O CARTE CARE DEZVĂLUIE CUM FUNCȚIONEAZĂ REȚEAUA LUI GEORGE SOROS

Incorect Politic

Februarie 8, 2025

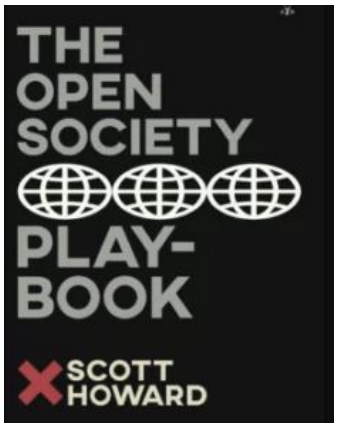

O carte care dezvăluie cum funcționează rețeaua lui George Soros

Via Counter-Currents:

Nu ar trebui să existe niciun mister despre globalism după ce citești ultima carte a lui Scott Howard, *The Open Society Playbook*. În aceasta, Howard dezvăluie o cantitate uimitoare de cercetări și informații despre forțele neclare care ne trag în prezent într-un viitor sumbru și incert. Și, desigur, cel mai nebulos dintre acești factori este George Soros și Fundațiile sale Open Society, pe care le-a denumit astfel:

> *De la înființarea sa, Fundațiile Open Society au distribuit oficial aproape 17 miliarde de dolari prin zeci de mii de granturi. Dar pentru ce scop? Este aceasta caritate și fapte bune pentru ele însele? Desigur că nu. George Soros recunoaște într-un articol din 1997 pentru The Atlantic intitulat The Capitalist Threat că scopul rețelei sale de fundații active în țările aflate sub comunism a fost să fie „subversivă", și că „Timp de cinci sau șase ani după căderea Zidului Berlinului, mi-am dedicat practic toate energiile pentru transformarea lumii fost comuniste." Nu s-a oprit niciodată, iar acesta nu a fost începutul activităților sale.*

La fel ca în lucrarea anterioară a lui Howard, *The Transgender Industrial Complex*, scopul cărții *The Open Society Playbook* este să dezvăluie, să dezvăluie, să dezvăluie și să permită cititorului să facă conexiunile și să tragă concluzii.

Capitolul 1 ne oferă o privire generală asupra Fundațiilor Open Society ale lui Soros, începând cu originile acestora în fostele țări din Blocul Estic, din perioada post-sovietică. „Reforma" a fost strigătul lor de luptă, dar Howard dezvăluie cum aceste eforturi ale lui Soros au fost, de fapt, îndreptate împotriva naționalismului. Slobodan Milošević și guvernul său sârb au fost printre primele victime. De la început, Soros a promovat „deschiderea" în Balcani și lupta împotriva „xenofobiei", cheltuind sute de milioane de dolari în moduri creative pentru a o realiza. Și, da, acest lucru include și dolarii contribuabililor americani. Inițiativa privind Migrarea Internă a Open Society este un exemplu remarcabil.

Howard explorează complicitatea guvernului Statelor Unite, care „are mai puțin de-a face cu orice legat de securitatea națională și mai mult cu avansarea intereselor financiare și de afaceri motivate ideologic…". Howard semnalează faptul că Departamentul de Stat al SUA a criticat pozițiile anti-LGBTQ ale multor națiuni din Europa de Est ca un exemplu de cum SUA este aliniată la agenda Open Society a lui Soros. Documentele scurse de pe Wikileaks dezvăluie că acest efort a avut loc de decenii. Pentru a demonstra acest lucru, Howard oferă o scurtă istorie a globalismului, începând cu perioada în care Woodrow Wilson a devenit primul președinte american care a abandonat izolaționismul care caracterizase SUA din administrația primară a lui George Washington din anii 1790.

Unul dintre cele mai valoroase aspecte ale *The Open Society Playbook* este modul în care Howard dă nume. Și foarte adesea aceste nume sunt jidovești — un fapt pe care nu încetează să-l sublinieze. De fapt, acest lucru este ceva ce el citează despre George Soros glumind în Capitolul 3. Referindu-se la eforturile Open Society de a smulge Armenia din axa Rusiei printr-o infuzie de neoliberalisme și bani — mulți, mulți bani — Howard scrie:

> *Establishmentul, în general, a început să investească mult mai mulți bani și sprijin extern în Armenia începând cu mijlocul anilor 2000, ca un răspuns la o Rusie în reviriment care se desprindea de perioada sa de „Vechiul Vest Sălbatic" ce fusese atât de profitabilă pentru capitalul global și oligarhii săi disproporționat de jidovi. George Soros a fost citat în anii 1990 spunând despre funcționarii fundației sale din Rusia: „I-am invitat pe oameni, i-am luat în călătorie, și s-a dovedit că erau toți prea bătrâni și prea jidovi!" A râs. „Și nu erau acceptabili. Adică, nu poți fi atât de jidov în Rusia. Așa că le-am spus: 'Nu puteți avea mai mult de o treime jidovi în consiliu.'"*

Capitolul 4, „Războiul Demografic," ar putea fi cel mai greu de citit din întreaga carte. Nu din cauza lipsei de calitate, ci pentru că acest capitol este pur și simplu devastator. Practic, Howard dezvăluie exact cât de hotărâți sunt elitele occidentale să facă civilizația lor să se sinucidă. În 2018, Națiunile Unite au creat Pactul Global pentru Migrarea Sigură, Ordinară și Reglementată, care afirmă efectiv că migrarea este un drept uman. Toate națiunile care nu sunt de acord cu reședința migranților pur și simplu nu vor primi sumele mari de bani disponibile altor națiuni mai conforme. De exemplu, Fondul pentru Azil, Migrație și Integrare a dedicat 6,6 miliarde de euro între 2014 și 2020 pentru cauze pro-migranți în întreaga Europă. Howard furnizează un tabel care arată cât de mulți bani au luat națiunile europene de la Rețeaua Europeană pentru Migrație din 2014. Aceste fonduri și altele pro-migranți au oferit sume colosale pentru a promova drepturile migranților de a intra în națiunile europene și de a perturba societățile lor. Nu este de mirare că au avut atât de mult succes până acum.

Ironia face ca autorii acestor crime să creadă că sunt pro-democrație, dar Howard demonstrează că nu sunt deloc așa:

> *În ciuda strigătelor continue pentru „democrație", Florian Bieber pentru Foreign Policy respinge „voința poporului" ca fiind un „topos," arătând încă o dată că democrația funcționează doar în măsura în care se*

> *aliniază cu agenda clasei conducătoare. Dacă o majoritate — o majoritate imensă în majoritatea cazurilor — a populației native a unei națiuni se opune importului unui număr mare de străini sub orice formă — lucrător migrant, „refugiat," imigrant — aceasta este „xenofobă," „rasistă," și așa mai departe, deși desigur aceste tipuri de lucruri nu sunt niciodată puse la vot, sunt pur și simplu realizate.*

Howard abordează și conceptul de „Guvernul Ocupat de Sioniști" într-un capitol cu acest nume. El face clar că influența jidovească depășește cu mult menținerea Statului Israel anti-liberal. Jidovii, afirmă el, sunt principalii impulsionatori și finanțatori ai ordinii globaliste neoliberale. Presiunea pe care grupurile de lobby jidovești o pun asupra guvernelor și liderilor occidentali este la fel de intensă pe cât este de necruțătoare. Desigur, americanii știu despre AIPAC, dar există și Prietenii Europei pentru Israel (EFI), Afaceri Publice Israel-Europa (EIPA), și Horizon 2020, care încurajează financiar migrarea către națiunile occidentale.

Dar nu este vorba doar despre bani. Howard demonstrează cum Statele Unite și Israel au subminat regimurile occidentale prin susținerea forțelor islamiste sau chiar jihadiste, de la Libia la Bosnia la Afganistan și, poate, chiar Checenia. Howard documentează și fenomenul bine cunoscut al jidovilor care folosesc atacurile islamiste în statele europene pentru a crește simpatia pentru jidovi și pentru Israel, în ciuda responsabilității ambelor părți în ceea ce privește prezența islamică în Vest:

> *Deși europenii au dreptul să se simtă șocați că acest lucru se întâmplă în țările lor, trebuie să realizeze că acest lucru este permis și sprijinit să se întâmple în țările lor (și în țările verișorilor lor din Vest). În ceea ce privește jidovii în mod special, atât în Vest cât și din propaganda venită din sau despre Israel, atacurile islamiste contribuie la întreaga mișcare „anti-jihad," care a fost utilă pentru mulți jidovi pentru a redirecționa obiectiile naturale la invazie și ciocnirea de culturi de la cauză la simptom, și pentru a mobiliza sprijin pentru Israel. Figuri foarte îndoielnice, cum ar fi Ezra Levant, și-au făcut o carieră din acest lucru.*

Acest subterfugiu se extinde și asupra traficului de droguri. În ultimul capitol, Howard ne prezintă extinderea șocantă a participării jidovilor — atât israelieni cât și din diaspora — în crima organizată la nivel global. Adesea, infractorii înșiși sunt etichetați drept „ruși" în mass-media sau evreitatea lor este complet ascunsă. Uneori, totuși, nu pot evita acest lucru, cum ar fi atunci când poliția a percheziționat birourile și apartamentul vicepreședintelui Consiliului Central al Jidovilor din Germania în căutarea drogurilor de contrabandă.

Jidovii ortodocși și hasidimii sunt implicați și ei în acțiune, vânzând droguri precum ecstasy pe „drumul contrabandistului" Tel Aviv-Antwerp-Amsterdam-New York City sau spălând bani pentru cartelurile de droguri mexicane. Mai mult, Mossadul controlează sau a controlat o mare parte din traficul de droguri din sud-estul Asiei și America Centrală pentru a finanța propriile operațiuni secrete. Adăugăm în plus rolurile cheie pe care jidovii le-au jucat în traficul de arme și sex, pe care Howard le subliniază într-o mare măsură, și realizăm că sioniștii, filo-semiții și alți susținători ai status quo-ului au multe de explicat. Ce fac acești infractori cu toți acești bani obținuți ilegal?

Scott Howard a scris o carte indispensabilă care dezvăluie modul în care elitele conducătoare din întreaga lume manipulează și înșală pentru a înlocui toate modurile de viață naturale și tradiționale cu o distopie socialistă, monorasială și controlată central. Ca urmare a muncii extinse a lui Howard, *The Open Society Playbook* luminează răufăcătorii care până acum operau în întunericul secretului. Împăcați cu o astfel de cunoaștere, acum depinde de noi ceilalți să facem ceva în legătură cu aceasta.